

Det er jo klart, at en afgift altid vil kunne målrettes meget præcist her. I hvert fald i de undersøgelser, jeg har set, er det blevet bragt op sådan, men der er jo andre forhold, der spiller ind.

Så jeg er nødt til at sige, at jeg ikke kommer tættere på det i dag, end at jeg gerne vil diskutere det med forligspartierne, men jeg synes, vi skal tage alle mulighederne og diskutere åbent fra starten.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren glemte desværre endnu en gang at svare på mit sidste spørgsmål, nemlig om ministeren kan komme på et enkelt andet virkemiddel, der økonomisk er mere effektivt end en kvælstofafgift på det her område.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu har jeg jo sådan set ikke rigtig siddet og diskuteret med mig selv, om jeg kan finde på det, for det indgik slet ikke på det tidspunkt. Det var faktisk ret hurtigt ude. Siden har jeg jo kun kunnet notere mig ud af de rapporter, jeg har læst, at der bliver kvælstofafgiften jo i hvert fald gennemgået som at være et meget effektivt middel.

I hvor høj grad der findes andre? Jeg tror, man skal passe gevaldigt på med at sige, at der overhovedet ikke findes andre, men jeg vil også gerne sige, og det har jeg gjort ved adskillige lejligheder, at der er jo ingen tvivl om, at kvælstofafgiften i de undersøgelser og rapporter, der er vist, i hvert fald er kommet ind som et effektivt middel. Men om det betyder, at det skal med, må vi lade forhandlingerne vise.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hovedspørgeren er færdig og har ikke flere spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1983

16) Til miljøministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at finde årsagen til, at et stadig voksende område nord for Fyn er ramt af fiskedød?«

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

TV Fyn bragte i sit indslag den 29. april 2002 information om, at der er et stadig større fisketomt

havområde fra Lillebælt og nord for Fyn ind til Samsø. Ifølge oplysninger fra Danmarks Fiskeriundersøgelser findes der ingen officiel statistik, som alene omfatter lokalområdet nord for Fyn.

Den nedgang i fiskefangsten i dette område, som de lokale erhvervsfiskere beskriver, passer ikke ind i det generelle billede for Bælthavet og den vestlige Østersø. Her viser de officielle fangststatistikker en svag stigning i fangsterne af rødspætte, skrubbe og torsk op gennem 1990'erne.

Danmarks Miljøundersøgelser oplyser, at der kan være flere miljømæssige forklaringer på, hvordan et fisketomt område kan opstå. Det kan f.eks. være iltsvind eller påvirkning fra miljøfarlige stoffer. Iltsvind kan påvirke fiskebestande på flere forskellige måder. Lave iltkoncentrationer kan påvirke fiskene direkte med det resultat, at de enten flygter eller dør. Indirekte kan iltsvind bevirke, at fiskenes fødegrundlag forsvinder, fordi bundfaunaen dør.

DMU oplyser, at området nord for Fyn har årlig tilbagevendende iltsvind, men at det tilsyneladende ikke har medført dramatiske ændringer i forekomsten af bundfaunaen. Hvis – altså hvis – der er en miljømæssig forklaring på de lokale oplysninger om nedgang i fiskebestanden, tyder det derfor på, at det enten er en direkte effekt af iltsvind eller det kan være forårsaget af andre årsager, herunder eventuelt af miljøfarlige stoffer.

Fra det nationale overvågningsprogram for vandmiljøet ved vi, at danske fisk indeholder spor af forskellige miljøfarlige stoffer. I hvilket omfang disse stoffer påvirker fiskene, er ikke kendt. DMU oplyser, at det er muligt, at fisk, der er stressede af sult og/eller iltmangel, er mere følsomme over for miljøfarlige stoffer.

Det nuværende videngrundlag om sammenhængen mellem miljøforhold og påvirkningen af fiskebestanden er begrænset, men det er bl.a. det, som vil blive belyst af det såkaldte Hjortnæs-udvalget, som er nedsat i Fødevareministeriets regi. Udvalgets rapport skal ifølge kommissoriet foreligge inden den 1. oktober 2002. Når der således foreligger en rapport fra udvalget, der belyser den samlede problemstilling, vil jeg i samråd, men det skal jo selvfølgelig være i sammen med fødevareministeren, da Hjortnæs-udvalget netop ligger i Fødevareministeriets regi, tage stilling til, hvorvidt sagen giver anledning til videre foranstaltninger.